

DUES ÀNIMES

Un dia més als afores de Detroit. Em dic Alex i vaig néixer amb una estranya habilitat que em fa la vida impossible. Tots aquests anys he estat vivint amb en Charles, un metge experimentat en fets paranormals que m'ha ajudat a controlar i a entendre la meva habilitat. És una entitat que forma part de mi, l'odio, i encara que de vegades no el pugui suportar, en el fons el necessito. M'ajuda i em protegeix. Es diu Aiden i no em puc desfer d'ell, som inseparables. Allà on va un va l'altra i no se quin lligam ens uneix.

Visc apartada de la ciutat, a una petita urbanització. Tots els veïns ens coneixem però no saben res del meu do. Un dia, a una quedada veïnal vaig sentir que parlaven de l'antiga casa dels Howarts. La família que l'ocupava ha desaparegut i no se'n sap res d'ells.

Aquest fet em va deixar molt trasbalsada cosa que em va fer investigar el cas. Cercant per l'arxiu del poble, vaig descobrir que es tractava del metge de l'hospital de la ciutat. S'escampà el rumor que hi ha assassinats, segrests o qui sap... inclòs s'ha dit que la casa pugui estar posseïda. Ningú mai s'atraca al seu voltant, la gent té por degut als rumors escampats i la falta d'informació.

Després de llegir tota la documentació i demanar a les autoritats sobre la casa, vaig descobrir que la família la formaven cinc integrants, el fill petit dels quals havia desaparegut i la resta, morts violentes. Mai van saber qui havia estat l'autor del crim.

La casa estava en venda ja que ningú s'interessava per ella, la gent tenia por d'anar a viure allà.

Va passar el temps, els rumors van cessar i la casa seguia en venda però jo no podia deixar de pensar en el misteri que envoltava la desaparició i els assassinats ocorreguts a l'antiga mansió dels Howarts.

Vaig decidir anar a la casa ja que volia descobrir el misteri que l'envoltava. Vaig anar cap allà, tot i que l'Aiden no m'ho permetia, sabia que allà passava cosa i no volia que em passés res. Aquest cop vaig decidir no fer-li cas i vaig continuar. Volia entrar però estava tancat. Vaig fer una volta al voltant de la casa i em vaig apropar a una finestra. De cop, vaig notar una altra entitat i no era la de

l'Aiden. No em va agradar gens aquella sensació, semblava que no en trauria res de bo. L'Aiden estava inquiet i em demanava que marxéssim d'allà. Abans de marxar, vaig agafar el número de telèfon de l'agència encarregada de la venda de la casa perquè volia entrar a dins per saber el que passava realment.

Aquell mateix dia em vaig posar en contacte amb l'agència per programar una visita a l'interior de l'antiga casa.

Tres dies després vaig quedar amb el gerent per anar a fer la visita. Era un home baixet i simpàtic però amb un to inquiet i nerviós. Sabia que a la casa hi passava alguna cosa i es notava que tenia ganes de desfer-se'n, d'ella. Vaig demanar-li per fer la ruta interior sola, cosa que no em va negar, ja que volia trobar alguna pista sobre l'entitat que vaig notar.

Un cop dins, l'Aiden estava nerviós ja notava l'altra entitat, sabia que no havia d'entrar sola ja que la meua vida corria perill.

Li preguntava a l'Aiden què veia però no em contestava. Encara que no el veiés sabia que alguna cosa li passava. La façana de la casa era d'estructura de llenya però el seu interior era completament diferent. Era moderna, d'espais oberts i amb claror. Amb una escala central que duia al primer pis on hi havia les habitacions i els banys. Al fons del passadís hi havia una porta que duia a les golfes. Aparentment no hi havia res sospitos i l'Aiden tampoc es feia notar així que vaig decidir sortir de la casa.

La visita no m'havia convençut, no n'havia tret res. Vaig demanar al gerent per passar uns dies a la casa però em va dir que no estava autoritzat per deixar-me viure allà.

Una volta a casa, l'Aiden em volia treure del cap la idea d'investigar més coses sobre el misteri de la casa ja que ell sabia el que passava i ho volia mantenir en secret.

La meua tossuderia i la meua intriga van fer que l'Aiden accedís a utilitzar les seves habilitats per entrar a la casa d'amagat. Així que vaig agafar els estris necessaris i vaig fer camí cap a la casa.

Vaig dir a l'Aiden que amb les seves habilitats obrís la porta de la casa. Em vaig posar a investigar i tant a la planta de baix com a la primera no va passar res. Tenia l'esperança de que a les golfes notés

alguna presència paranormal com la d'aquell dia però l'intent va ser fallit. Vaig escorcollar entre els objectes que hi havia a les golfes a fi de poder trobar alguna pista per la desaparició i els crims de la família. Un soroll estrany em fa fer guaitar per la petita finestra de les golfes i vaig descobrir que al pati de darrera, amagat entre els arbres i matolls hi havia una caseta vella. Vaig baixar corrents, estava segura que en aquella caseta hi trobaria alguna cosa però l'Aiden m'ho impedia. Va començar a arrossegar mobles davant la porta de la casa a fi que no pogués sortir a l'exterior. Em vaig enfadar molt amb ell perquè estava rompent el tracte que havíem acordat. Però vaig ser més llesta i vaig sortir per la porta de darrera de la casa. Un cop al pati, em vaig dirigir cap a la caseta però estava tancada amb un cadenat i no podia entrar. La presència de l'altre entitat es feia cada cop més gran i l'Aiden cada vegada es trobava pitjor. Notava l'energia negativa que desprenia l'entitat misteriosa.

Vaig ordenar a l'Aiden que rompés el cadenat i quan vaig entrar dins estava tot ple de fotografies de la família assassinada i retalls de fulls escrits dient: jo sé qui ets, et conec. Al fons de la caseta on quasi bé no hi havia il·luminació, hi havia un paper amb el meu nom escrit. Em vaig espantar molt, ara sabia per què l'Aiden no em deixava anar a aquella casa i de cop la presència es va fer molt gran.

Em vaig desmaiar, l'Aiden era al meu costat però no va poder fer res per evitar-ho. Mentre estava inconscient vaig veure una visió d'un naixement de bessons. Es tractava d'un nen que havia nascut mort i l'altre, que era una nena, va néixer sana però la van ocultar a la seva mare sense mostrar-li i se la van emportar.

Quan em vaig despertar l'Aiden estava més tranquil i em va dir que l'altre entitat era al nostre costat. Jo no entenia res i no sabia que tenia a veure tota aquella visió amb els fets succeïts a la casa. A través de l'Aiden, vaig tenir l'oportunitat de demanar a l'entitat perquè era allà i quins motius tenia per cometre aquells escabrosos crims i també per saber qui eren aquells bessons.

Li va explicar que un dels bessons es deia Aiden i va néixer mort. L'altra es deia Alex i els metges la van separar de la seva mare perquè van observar que posseïa un do. L'ànima del seu germà Aiden

estava unida a la seva germana bessona.

De sobte vaig descobrir que la història feia referència a mi i per fi vaig entendre el fort lligam que m'unia a l'Aiden ja que era el meu germà bessó. Però seguia sense entendre qui era l'altra entitat i per què havia mort tanta gent.

Em va explicar que era la meva mare i que era ella la que havia comès tots aquells crims per venjança. No podia donar crèdit al que m'explicaven. Li vaig preguntar per què havia matat aquella pobra gent. Em va contar que el propietari, els Howards, era el metge assistent del part i era el que m'havia separat d'ella. I que a causa de la depressió causada per haver-la separat de nosaltres va morir i va anar a buscar venjança amb tots aquells que li havien provocat aquest dolor matant-los. Exceptuant el fill petit de la família al qual posseïa i utilitzava per matar a la resta de membres. Em va explicar també que va fer tot això per poder captar la meva atenció i així alliberar-se de la maledicció i poder contar la veritat a la seva filla i descansar en pau.

L'últim desig de la meva mare era calar foc a aquella casa. I així ho vaig fer, provocant un curt circuit al quadre elèctric. Alliberant així l'ànima de la meva mare i deixant enrere el passat.